

Oponentský posudek bakalářské práce Dominika Aubrechta, DiS.

Název práce: **Spokojenost klientů se službami poskytovanými O.s. Green Doors**
Škola: **Evangelická teologická fakulta, Univerzita Karlova v Praze**
Oponent: **Mgr. Jan Martínek – ředitel České asociace pro psychické zdraví**

Bakalářská práce je sepsána na 85 stranách. Zabývá se tématem schizofrenie, pracovní rehabilitace psychiatrických pacientů a průzkumem spokojenosti klientů se službami občanského sdružení Green Doors.

Graficko-formální a jazyková stránka

Práce má odpovídající strukturu a obsahuje všechny povinné součásti. Poměr teoretické a praktické části je vyvážený a rozsahem odpovídá požadavkům kladeným na tento typ kvalifikační písemné práce. Pravděpodobně z nepozornosti zůstalo v konečném textu práce mnoho překlepů a gramatických chyb. Na straně 6 například autor hovoří třikrát o Eugenu Bleuerovi, pokaždé ovšem jeho jméno komolí (Bleuer, Bleur, Bleurler). Na stejné straně je dvakrát různě zkomolen pojem dementia praecox (dementi pracecox, demetnia preecox). Tento pojem je zde navíc chybně překládán jako „pozdní demence“. Na následující stránce je zkomoleno jméno Hermann Rorschach (Herman Roschach). Na str. 18 autor hovoří o hyperglykemickém kómatu namísto hypoglykemickém. Je zde další relativně velké množství méně závažných chyb (např. neurolepitka, extrapiramidový, neúčinněji, vyplívající, standartní atd. atd.). Na stranách 21 a 22 autor dvakrát upozorňuje čtenáře, že pro označení o.s. Green Doors bude používat zkratku GD. V dalším textu ovšem nejednotně střídá jak zkratku, tak celý název organizace. Na str. 19 hovoří o „revoluci v léčebném přístupu na konci 50. let“ další text se však věnuje počátku padesátých let („Roku 1950 se lékařům podařilo syntetizovat chlorpromazin.“). Na konci str. 20 je zmínka, že se v moderní terminologii upustilo od pojmu „neuroleptika“ a byl nahrazen termínem „antipsychotika“. Autor ovšem v dalším textu až na výjimky používá termín „neuroleptika“. Podobných zaváhání je v textu více a jazykovou stránku proto hodnotím jako podprůměrnou. Některé popisky šál grafů v praktické části nejsou dobře technicky zvládnuté. U Tabulek č. 3, 5, 10, 24, 31, a 33 ztrácejí smysl úplně. Součet odpovědí v Tabulce č. 6 na str. 53 je 19 (respondentů bylo jen 17). V Tabulce č. 25 na str. 65 je součet odpovědí naopak pouze 15.

Na hřbetu bakalářské práce chybí jméno autora a rok.

Podklady: vhodnost pro téma a kvalita zpracování

Autor čerpá ze 16 zdrojů. V tom jsou ovšem zahrnuty i metodické publikace MPSV, Green Doors, Psychiatrického centra Praha a Výroční zpráva Green Doors. Bibliografickou základnu tedy hodnotím jako příliš úzkou. Má druhá výhrada směřuje k zastaralosti některých zdrojů. Především, je-li v kapitole o tak dynamickém oboru, jako je farmakoterapie schizofrenie, citována kniha Jaroslava Vacka z roku 1996, musí nutně dojít ke zkreslení. Autor nicméně pracuje se zdroji poctivě, správně a přesně cituje a odkazy na literaturu pod čarou jsou bezchybné.

Analytická, kritická, reflektující úroveň tvůrčího zpracování práce

Teoretická část práce je rozdělena do tří celků. První se na 25 stranách zabývá schizofrenií, druhý na 5 stranách pracovní rehabilitací a poslední pojednává o o.s. Green Doors na osmi stranách. Považuji toto členění za nevyvážené. Zbytečně velká část se zabývá samotnou nemocí, která se jen nepřímo týká tématu práce. Je škoda, že se autor nezaměřil spíše na komunitní péči nebo podrobněji na pracovní rehabilitaci. Dále v práci postrádám důkladnější pojednání o psychoedukaci a destigmatizaci, což jsou témata, která mají v souvislosti s duševní nemocí dalekosáhlý význam. V kapitole Pracovní rehabilitace postrádám pohled autora. Dle mého názoru by pohled autora - terapeuta byl pro tuto kapitolu přínosem. Možná větším než heslovitě vyjmenované předpoklady pracovní rehabilitace a její vyhodnocení, jak jsou uvedeny na str. 30.

Praktické části, tj. dotazníkovému šetření, bych se rád podrobněji věnoval při obhajobě. Nejsm si jistý, zda jsem správně pochopil jeho smysl. Čeho chtěl autor dosáhnout? Je spokojenost klientů se všemi zkoumanými oblastmi skutečně jednoznačně pozitivní? Pozitivně hodnotím autorovu reflexi nedostatků, které mohou takovýmto šetřením vzniknout, a rizika zkreslení. Nebylo však možné se některým těmto obtížím vyhnout? Především s přihlédnutím k tomu, že se na sestavování a testování dotazníku podílelo šest osob?

Práce jako celek nicméně podle mého názoru nároky na bakalářské práce kladené splňuje. V případě, že autor uspokojivě obhájí otázky spojené s výzkumem, navrhuji hodnocení - dostatečně (E).

V Praze dne 11. 1. 2010